தமிழன்

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—NO. 47.] MADRAS:—SUNDAY NOVEMBER, 21, 286. A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலக்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

ஆன்மா.	காட்சிப்பிரவசநம்.
நாஸ்திகருக்கு இரட்சிப்புண்டா.	மெய்யறிவு.
நாஸ்திகபோதநிவர்த்தி.	நோடீசு.

ஆன்மா. 247

(181-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மரத்தினுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறவேண்டி, மரமென்பது சல்லல்ல மண்ணல்ல செம்பல்ல வென்றுபிறவற்றினின்று வேறுபடுத்தினுல் மரத்தின்சிறப்பியல்பு விளங்கிவிடுமோ? இதுபோல ஆன்மாவென்பது மனமல்ல அறிவல்ல தேகமல்லவெனமுல் ஆத்துமாவின் சிறப்பியல்பாகிய இலக்கணம் விளங்கிவிடுமோ! இவ்வாபாசம், தருக்கசாத்திரமிருந்தஊரிலுங்குடியிருந்தறியாதசாதாரணர்களுச்கும் விளங்குமே; சோம்பலின்றிக்கற்றசாஸ்திரியாருக்கு விளங்காததென்னேயோ; "சரீரத்திற்கும் ஜீவனுக்கும்உள்ள வேறுபாட்டை யெடுத்துக்காட்டுவாம்" என்று வாய்ச்சொல்லுக்குப் பஞ்சமில்லாமல் எழுதிவிட்டசாஸ்திரியார் அப்பேதத்தைஎங்கெடுத்துச்காட்டினுர்? சரீரலக்ஷணத்தையும் ஜீவலக்ஷணத்தையும் தனித்தனியெடுத்து வியாப்திதோஷமின்றிக் காட்டினுலன்ரு அவற்றின்வேறுபாடுவெளியாகும். "ஜீவன்சரீரமல்ல" வென்றுபஞ்சமில்லாதவாய்ச்சொல்சொல்வதற்கு வாதிகளேன்? வாதநூலேன்? கற்றேரோன்? கல்வியேன்? பத்திரிகையேன்?

2-வது **உயிரென்பதுயாது?** என்னும் கேள்விக்குச்சாஸ்திரியார்பகரும் இலக்கணத்தைப்பார்ப்போம்—(" **உயிரென்பது இச்சரீரத்தில்நிறைந்திருக்கும் ஒருவகைவாயு**) இவ்வாயு பலவிடங்களிற்சென்று பலவேலைகளைச்செய்து அனேகதொழிற்பெயரைப்பெற்றுள்ளது. பொதுவாய்சரீரத்திலுள்ள வாயுவுக்குப் பிராணனென்றே ஒருபெயருண்டு. அதுகொண்டே யோகீசுரர்யோககீதையில் 'சரீரமெல்லாம்நிறைந்து 12 அங்குலஅதிகமும் வேகமுமுள்ளதுபிராணன்' என்கின்முர்என்றுசொல்கின்முர்." இங்கே சரீரத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஒருவகைவாயுவே உயிரென்றதனுல் சரீரத்தில் பலவகைவாயுக்களுண்டென்றும் அப்பலவகைவாயுக்களில் ஒனமுகிய இவ்வுயிரென்னும் வாயு பிராணன் அபானன் உதானன் முதலாகிய 10 பெயர்களை அடைந்திருக்கின்றதுஎன்றும் வெளியாகின்றது. இவ்வுயிராகிய ஒருவகைவாயுவுக்கும்,மற்றையவாயுக்களுக்கும என்னவேறுபாடுஉண்டு? அவ்வேறுபாட்டைச் சாஸ்திரியார் எங்ஙனம் விளக்கவல்லார்? பிராணன் சரீரமெல்லாம்நிறைந்து 12 அங்குலஅதிகமும் வேகமும்உள்ளது என்றயோகிகள் சரீரமெல்லாம் 12 அங்குலந்தான் என்றுரூபிப்பாரா? அல்லது அதைஅனுவதித்தசாஸ்திரியாரேனும் ரூபிப்பாரா? இங்ஙனம் ரூபித்தாலல்லவா இடமுள்ள வரையில் பரவிச்செல்லத்தக்க வாயுவுக்கு அளவு குறித்தல் கூடும். 12 அங்குலம்என்றது அளவுக்கல்ல வேகத்துக்கென்பாரேல், வேகத்தைக்குறிக்கவேண்டியவிடத்துக் காலவரையறையையும் உடன்குறித்தாலன்ரு வேகம் ஏற்படும்! இந்தகுதிரை 10 மயில்செல்லத்தக்கதென்முல், ஒருநிமிஷத்திற்குப்பத்துமயில் செல்லத்தக்கதா, ஒருமணிக்குப்பத்துமயில் செல்லத்தக்கதா, ஒருநாளைக்கெல்லாம் 10 மயில்செல்லத்தக்கதா? அல்லது அதன்வாழ்நாளெல்லாம் 10 மயில்தான்செல்லத்தக்கதா? என்னவென்றுபொருள்படும்? இவ்வொருவகைவாயுவே சரீரத்தில்நிறைந்திருந்தால் மற்றவாயுக்களெல்லாம் எங்குநிறைந்திருக்கின்றன? உயிராகிய பிராணவாயுவே ஸ்தானபேதத்தால் அபானன் முதலிய பெயர்பேதப்படுகின்றதெனின், அபானவாயு வெளியாகுங்கால் தேகத்திலுள்ளபிராணவாயு எவ்வளவுகுறைகின்றது? பிராணவாயுவுக்குக் கூட்டங்குறைவுமுண்டோ? இவ்வாயுபலவிடங்களிற்சென்று பலவேலைகளைச்செய்யவல்லதேல், இது பூதவாயுவாகவேனும் அல்லது வேறுவாயுவாகவேனும் இருத்தல்வேண்டும். பூதவாயுவேல் உயிர் பூதத்தைத்தவிர வேறல்லவாகிறது, வேறுவாயுவேல், 12 சதுரஅங்குலபிராணவாயுவுக்கு எடைஎவ்வளவாய் யோகிகள் கணித்திருக்கின்முர்கள்? பூதவாயுவுக்குக்கணித்திருப்பதை இப்போதுவேண்டுமாயினும் பிரத்தியக்ஷத்திற்கணித்தேகாட்டுகின்ரேம். சாஸ்திரியார் அங்ஙனம்காட்டவல்லாரா? வல்லாரேல்வெளிவரட்டும். இங்ஙனம் செய்யாமல் எய்தவனைவிட்டு அம்பைநோவார்போல (பாஷைபொதுவென்பதை) யுணராமல் இங்கிலீஷ்பாஷையை இகழ்வது சோம்பலின்றிக் கற்றசாஸ்திரியாருக்கு அழகன்று. "இன்னார்மகளெனத்தெரியாதுவளர்ந்த நம்மவர்எல்லோரையும் வேசிபோற்பேசிமயக்கும் இங்கிலீஷ்பாஷைகற்றவர் அப்பாஷையில் இரண்டிற்கும் (ஸோல்) என்கிற ஒருவார்த்தையுளதாதலால் வேற்றுமையறியாதிருக்கிமுர்" என்கிறசாஸ்திரியார், நாமெடுத்துக்காட்டும்இங்கிலீஷ்மானததத்துவசாஸ்திரத்தில்வழங்கும் பலபரிபாஷா நாமங்களுக்கெல்லாம் (தற்சிருட்டி செய்யாமல்) பூர்வீககிரந்தங்களில்வழங்கும் பிரதிபதங்களை பிராமணருக்கேபிறந்து, பிராமணர்அகத்திலேயேவளர்ந்து, பிராமணனுக்கேதாரமாகி அவர் ஆஞ்ஞையின்படிப் பிறரிடஞ்சென்று சோபிப்பவளாகிய சமஸ்கிர்தபாஷையிலிருந்து எடுத்துக்காட்டவல்லாரா?

3-வது ஸ்ரீமான்சாஸ்திரியாரவர்கள் ஜீவன் அறிவினிடமாயிருக்கின்முனென்றும் அறிவைஅவனுக்கு இடமாக்கிப்பின் "அவனதுபேரறிவு அச்சடலத்திலடங்கியிருப்பதால் மண்குடத்திலுள்ளவிளக்குப்போன்றவனுய் மற்றையபொருள்களை அறியத்துணையாய் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு இருக்கிறுன்" என்று அப்பேரறிவுக்குச் சடலத்தையிடமாக்கிக்கூறுகின்முர். கூறவே ஜீவனுக்கு அறிவுஇடமும், அறிவுக்கு ஜடம்இடமும் ஆகின்றன. ஆகவேஜீவனை நாமறிவதெல்லாங்கூடி ஸ்தானமாகிய சடலத்தினிடம் விளங்கும்அறிவினுலேயேயென வாகின்றதேயல்லாமல் ஜீவன்பிரத்தியேகப் பொருளென்று ஆகவில்லை. அறிவற்றுப்பிணமாகிய சடலத்திற்கு ஜீவனின்மையால் ஜீவன்பிரத்தியேகந்தானேயெனின். எங்ஙனம்பிரத்தியேகமாகும்? வெண்மைத்தன்மையுடையபால் நாளடைவில்கருமையாய்விட்டால் வெண்மையும் ஓர்பொருள் என்று கொள்ளலாமா? இதுபோல பிணத்தினிடத்திலே ஜீவத்தன்மைவிளங்காமையால் ஜீவன் பிரத்தியேகப்பொருளென்று அனுமானிப்பது ஆபாசம், இங்குஜீவன் தனிப்பொருள்என்று ரூபிக்கப்படாமையால் அச்சீவன் அகப்பொருளையுணரக்கருவியாயிருப்பது மனம் என்பது (மலடிமைந்தன்பெயர் மாணிக்கம்) என்பதுபோலிருத்தலின் அங்கீகரிக்கவிடமில்லை. ஐம்புலன்வழியாய் உணரப்படாத அகப்பொருள்ஒன்றுஉண்டுஎன்பதற்கு ஓர்திருட்டாந்தங்காட்டி அத்திருட்டாந்தத்தை நாம் புலனுலேனும் புலனவழிப்பட்ட கவனத்தாலேனும் காண்கிறதில்லையெனக் காட்டினுல்மட்டும் அவ்வகப்பொருள் உண்டென்பது நம்பக்கூடுமேயல்லாமல், இல்லையேல், நம்பக்கூடாதவெற்றுரையாகும். "தனித்து அறிவுஒருபொருளையுங்கவராது புலன்களென்கிறதுணைக்கருவி அதற்கு அவசியமே" என்கின்முர். முன்னமேசாஸ்திரியார் ஜீவன் அறிவுமுதலிய துணைக்கருவிகளால் ஒன்றையுணர்கின்முனென்றும், இங்கே அறிவு துணைக்கருவியால் ஒன்றைக்கவர்கின்றதென்றும், ஜீவனுக்கும் அறிவுக்கும் அபேதம்பாராட்டிக் கூறிய சாஸ்திரியாரா இங்கிலீஷ் பாஷைமேல் குற்றஞ் சுமத்தத்தக்கவர்; பளா! பளா! நன்று நன்று!!

(இன்னும்வரும்.)

248 நாஸ்திகருக்கு இரட்சிப்புண்டா?

பற்பலவிஷயங்களைப்பற்றிச் சர்ச்சைசெய்ய ஏற்பட்டிருக்கிற ஒருசபையிலே சிலவாரங்களுக்குமுன் 'நாஸ்திகர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்களா?' என்கிறபிரஸ்னையின்பேரில் சர்ச்சை செய்யப்பட்டது. நாஸ்திக னென்பது,—நான்கு சிரங்களையுடையபிர்மா, விஷ்ணு, விஸ்வரூபமெடுக்கும்போது ஆறுசிகர

மும் ஐந்துசிகரமும் சாந்தமாயிருச்கும்போது ஒருசிகாமு
முளட்பவனுயிருக்கின்றசிவன், ஆறுசிகரங்களும் பன்னிரண்
டுதோளுமுடையவனுயிருக்கின்ற ஷண்முகன், சால்போன்ற
தொப்பையும்யானைமுகமுமுடையவிநாயகன், ஏசுகிரீஸ்து,அல்
லது அல்லா, இப்படிப்பட்ட எவனே ஒருகடவுளிருக்கிருனெ
ன்கிற நம்பிக்கைகொண்டிருக்கிறவர் ஆஸ்திகராதலால், அந்த
க்கடவுளைப்பற்றி அவர்கூறும்லட்சணங்கள் அவலட்சணமாயி
ருப்பதினிமித்தம் அப்படிப்பட்ட அவலட்சணமுடையவன் க
டவுளல்லனென்று மறப்பவனொன்று அர்த்தமாக வேண்டும்.
அந்தச்சபையைச் சேர்ந்தடாவரும் ஆஸ்திகசார்படைந்த வர்
களாயிருப்பரேல்,அவர்கள்கொள்கையின்படி அந்தக்கேள்வி ச
ரியானதுதான்;இருதிறத்தாரும்கலப்புற்றிருப்பரேல்,அந்தக்கே
ள்விசாமிலாக் கேள்வியாகும். ஏனெனில், இரட்சிப்பாவது
கருடபுராணத்திற் சேர்த்திருக்கிற படத்தில் காட்டியிருக்கிற
படி தியில்பொசுக்குவது, செக்கில்போட்டு ஆட்டுவது, கழு
மரத்தில் ஏற்றுவது, சுரிவாளால் சக்கை சக்கையா யறுப்பது,
முதலிய மகாகொடியநரக வேதனைகளினின்றுந்தான். அப்
படி அடைவதெது? தேகம் இங்கே அழிந்துபோதலால் ச
மயக் கொள்கையின்படி ஆன்மாவாகத் தானிருக்கவேண்டும்.
ஆதலால், ஆன்மாவென்பது சரீரக்கட்டினுலுண்டாகுந் தன்
மையா, அல்லது சரீரத்துக்குப் புறம்பான வேறு பதார்த்தமா
என்கிற சங்கை முதலில் தீரவேண்டும். அதுகுணமாயின்
சரீரத்தோடு அழிந்துபோதலால், தெண்டனையடையும் பொ
ருளில்லாமைபற்றி, நரகமும் இரட்சிப்பும் பொய்யாகும்போ
தே மேற்படி கேள்வி விணுய்ப் போகிறது. ஆன்மா குணியாயி
னும் அதிகசர்ச்சை வேண்டுவதேயில்லை, ஆஸ்திகர்களுக்கு
நேர்விரோதிகளாகிய நாஸ்திகர்களுக்கு இரட்சிப்பில்லையெ
ன்றேதீர்மானமாகலாம். அப்படிக்கல்லஎனில், வெளிவழியி
லிருந்த சிவலிங்கத்தின்மேல் கல்லெறிந்துகொண்டுவந்த சாக்
கியனுக்கு சிவபதங் கிடைத்ததுபோலவும், விஷ்ணுவின்பெயர்
காதில்விழாதபடி காதில் மணிகட்டி யாட்டிக்கொண்டிருந்த க
ண்டா கர்னனுக்கு வைகுந்த பதவி கிடைத்ததுபோலவும்,
தூஷிக்கவாவது எந்நேரமும் ஆஸ்திகக் கடவுளை நினைத்துக
கொண்டிருக்கிற நாஸ்திகர்கள் ஒருவேளை ரட்சிக்கப்படுவா
ர்களென்று சொல்லலாம். அன்றியும், சகல சமய ஏற்பா
டுகளும் உலகத்தில் பரஸ்பர நன்மைக்காக மானிடர்களை
நல்லொழுக்கத்திற் செலுத்தும் பொருட்டே என்போமாகில்.
அப்படிப்பட்ட நல்லொழுக்க முடைய நாஸ்திகர்கள் இரட்
சிக்கப் படுவார்க ளென்றுஞ் சொல்லலாம். சபையார்
என்னதீர்மானஞ்செய்தார்களோ தெரியவில்லை. சமயக்கட
வுளர்களின் நிமித்தமில்லாதவர்களுக்கு அப்பொருள்களினிட
த்துநம்பிக்கையில்லாமையால், மோட்சமும் நரகமும் உப
யோகமற்றவையாய், வீண்மிரட்டாகவேமுடியும். அவர்களு
டையமனம் பின்னும்விசேஷமான காரியங்களிற்செல்லும்.
நம்முடையஆசாரியர்களும் குருக்கள்மார்களும் மதப்பிரயா
சையைவிட்டு இதரமானகாரியங்களில் பிரையாசையெடுத்து
க்கொள்வார்களாகில், அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதி
க நன்மையுண்டாகும். எந்தச்சமயமாவது உண்மையானதா
யிருக்குமாகில், அச்சமயக்கடவுளிடத்து நம்பிக்கையில்லாதவ
ர்களாய், குருக்கள்மாரைப்பார்க்கினும், அநேகஅருமையானவி
ஷயங்களைக்கண்டறிந்து, உலகநன்மைக்காக சாஸ்திரங்களைச்
செய்து, நற்குண நற்செய்கை யுடையவர்களாயிருந் திறந்து
போனமகாபுருஷர்கள் நரகத்திலேதானே யிருந்திருக்கவேண
ம்! பிள்ளைக்கறிசமைத்துப்படைத்தவரும், பிராமணபீஜத்திற்
கு நமஸ்காரமென்றுதொழுதவரும், பிறமதஸ்த்தர்களைக் கழுவி
லேற்றி ஹிம்சித்தவரும், ஒருமனையாளிருக்க, மறுமணம்புரிய
ப் பொய்ச்சத்தியஞ்செய்துகண்கெட்டவரும், யமனுடையசிர
வணர்களை லஞ்சப்பரிதானத்தால்வசப்படுத்திக்கொண்டவரும்,
தனத்தைச்சிவலிங்கமாக பூசித்தவரும், ஒருதரம் அருணசலா
வென்றவரும், மராமரா வென்றவரும், அரிசி வசம்புவிற்றவரு
ம் நெய்விளக்கேற்றினவருமாகிய இப்படிப்பட்ட மூடச்செய்
கையும் கொடியவேதனையுஞ் செய்தவர்கள்தானே மோட்சத்
தி லிருக்கிறார்கள்! மூடர்கள் வசிக்கிற மோட்சத்தில் புத்திக்
கு ஒருவேலையு மில்லாமல், அவர்களோடு கூடிவாழ்வதைப்பா
ர்க்கினும், மகா புத்திமான்கள் வசிக்கிறநரகத்தில் அவர்களோ
டு சம்பாஷித்துக்கொண் டிருப்பது வெகு ஆனந்தமா யிருக்கு
மென்று ஒருவர் கூறினர். உலக முண்டானதுமுதல் நாளது
வரையிலே தீராத்துன்பத்தை யனுபவிக்கும்படியாக ஆன்மா
வைசிருஷ்டித்த எந்தக் கடவுளாவது பிரபஞ்சத்தி லிருக்கிறு
னென்கிற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. தீராத துன்பத்தை யனு
பவிப்பதைப்பார்க்கினும், "எந்தவூரென்றீர இருந்தவூர்நீர்கே
ளீர், அந்தவூர்செய்தி யறியீரோ—வந்தவூர், முப்பாழும்பாழா
ய் முடிவிலொருசூனியமாய், அப்பாலும் பாழாயதும்." என்
று நாயனாருளியபடி, நாமெல்லோரும் சுத்த சூன்னியத்திற்
குப்போவதே உத்தமம். கடவு ளொருவரிருப்பாராகில், கிரு
பை உள்ளவனிடத்தில் கிருபை உள்ளவராகவே யிருபபார்;
மனணிக்கிறவனை மன்னிப்பார்; ஒவ்வொருவனும் உண்மைக்
குத்தாரமா யிருப்பாறுகில், எந்த அண்டத்திலும் யோக்கிய
தை குற்றமாகமாட்டாது. யோக்கியமானபுருஷனும், நற்
குணமுள்ள ஸ்திரீயும், நற் சிறவனும் இம்மையிலாவது மறு
மையிலாவது எதற்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை. இதுவே எ
னது தீர்மானம். A. M

உ

சிவமயம்.

நாஸ்திகபோத நிவிர்த்தி.

பத்திராதிபரே,— நும்பத்திரிகையில் வெளியாகிவரும் வி
ஷயங்களைப்பார்க்குந்தோறும் எமக்கு அதிக ஆச்சரியத்தைவி
ளைக்கின்றது. (உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான்வையத் -
தலகையாவைக்கப்படும்) என்பதமகினஞ்செய்தலால். என்
னெனின், கடவுளொருவருண்டென்னும் விஷயத்தில் வீண்
விபரீதம் நுமக்குப்பிறந்தமையேயாம். கடவுளைச்சந்தேகித்த
நும்விசாரம் சாலவழகுடைத்தென்பதை விளக்குதும் காண்
பீராக.—

கடவுளில்லையாயின், இல்லையென்று சந்தேகித்த நுமக்குச்
சீவனமெப்படி! சந்தேகித்தபொருள் தேகமா? தேகியா! தே
கம் சடமாதலால் சந்தேகிக்காது.தேகிநுங்கொள்கையின்படிப்
பூதக்கலப்பாலுண்டாகிய குணமேயாதலால் அதுவுஞ்சடமே
யாகிச் சந்தேகிக்காது. நும்மாலங்கீகரிக்கப்பட்ட பூதங்கள்
நான்குஞ் சடமாதலால் அவற்றிலொன்றற்கேனுமில்லாதவறிவு
அவைகலந்தபோதுண்டாமென்பது விந்தையாய்முடியும். இத
னுல், தேகத்துக்குவேருய், அறியுந்தன்மையுடையதா யுள்ள
வோரான்மாவுண்டென்றறிவீராக. கண்ணுக்கறியுந்தன்மையி
ருந்தும், சூரியனுதவியின்றி அறியாவாறுபோல், ஆன்மாவேய
றிவதாயினும், கடவுளையன்றி அதுவுமறியாதாகையால் அறிவி
ப்பானுகிய வோர் முழுமுதற்கடவுளுமுண்டென்பது துணிந்
துபிழைக்கும் வழி தேடுவீராக.

நாஸ்திகவைரி.

———o———

விவேகிகளே!

நமது நாஸ்திகவைரிக்கு ஆச்சரியம் உண்டானமைக்குக்கார
ணம் (உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான் வையத்தலகையா
வைக்கப்படும்) என்னும்குறள்வெண்பாவே. இதில் உலகத்தா
ரென்பதற்குத் தாம்கொண்டபொருள் என்னையோ அதையும்
விளங்கக்கூறவில்லை. பரிமேலழகர் கொண்டபொருள் இவரு
க்குச்சம்மதமாயின் இக்குறள், இந்தசந்தர்ப்பத்தில் மேற்கோ
ளாகாது; பரிமேலழகர், உலகத்தார் என்பதற்கு உயர்ந்தோ
ரென்று பொருள் செயகின்றார். உயர்ந்தோர் பலரும் உண்
டென்பதனை இல்லை என்று, ஏகதேசம் ஒருவன்தனது மௌ
ட்டியத்தால் மறுப்பானுயின், அங்ஙனம் மறுத்தவனை அலகை
க்குச்சமானமென மதிக்கத்தகும் என்பது இவர்கருத்தாயின்,
நாம் கற்றறிவில்லாது ஏகதேசம் ஒருவராய்நின்று, உயர்ந்தோ
ர்என்று தத்தம் உயர்வை நியாயவாயிலாகநிலைநாட்டி நியாயம்
முனனிட்டுவெளிவந்த பலருடையகொள்கையை, நியாயமில்
லாதுமறுத்தகாலத்திலன்று, மேற்சொல்லிய குறள்வெண்பா
வை இவர் மேற்கோளாகக்கொள்ளவேண்டும்; உயர்ந்தோர் இ
ன்னுரென்றும், இன்னகாரணத்தினுல் அவர்உயர்ந்தோரெனப்
படுவரென்றும், தாழ்ந்தோர் இன்னார் என்றும், அவர் இன்ன
காரணத்தினுல் தாழ்ந்தோரெனப்படுவர் என்றும், நாம் கற்ற
றிவில்லாதவரென்றும், அவ்வுயர்ந்தோரெனப்படுவோர் கற்ற
றிவுடையவரென்றும், நாம்ஏகதேசம் ஒருவரோஎன்றும், அவர்
பலரோ என்றும், அவர் சொல்வதே நியாயமென்றும், நாம்
சொல்வது நியாயமல்லவென்றும், அவர்நியாயமுன்னிட்டு உ
ண்டென்கின்றுரென்றும், நாம்மௌட்டிய முன்னிட்டு இல்லை
என்கின்றேம் என்றும் நியாயஞ்சொல்லிக்காட்டாமல், நியாய
மில்லாதசொல் திருவள்ளுவர்சொல்லாயிருப்பினும்தெருப்போ
க்கர்சொல்லாயிருப்பினும் ஒன்றேயென மதிக்கும் எமக்குச்
சொல்லளவிலேயே பிரமாணமாகக் காட்டியமையால், அச்
சொல்லைப் புல்லெனக்கருதுவதல்லாது சொல்லெனக்கருதோ
ம். கடவுளையும் ஆன்மாவையும் சந்தேகித்த நமதுசந்தேகத்தை
நீக்கவந்த இவர்அலகைஎன்னும்பெருஞ்சந்தேகமொன்றை விளை
வித்துவிட்டார்.

மேலும் 'இல்லென்பா' னென்பது, இல்லை என்பவர் சகலரு
க்கும் பொருந்துமென்று (வைரி) சொல்வாராயின், சிவனே தி
ரிகாலத்துமுள்ளவனொன்று சைவரும், சிவனல்ல விஷ்ணுவேதி
ரிகாலத்து முள்ளவனொன்று வைணவரும், இவ்விரண்டுமில்
லை பிரமமாகிய நானே திரிகாலத்துமுள்ளவனென்று வேதாந்
தியும், இவ்வாறே மற்றையசமயிகளும் சொல்கின்றார்களாத
லால், சைவனை வைணவர் அலகையாகவும், வைணவனை சை
வர் அலகையாகவும், இவ்விருவனையும் வேதாந்தி அலகையா
கவும், வேதாந்தியை இவ்விருவரும் அலகையாகவும், இவர்க
ளனைவரையும் மற்றையசமயிகள் அலகையாகவும் மதிப்பார்

களாதலால், உலகத்தாரனைவரும் அலகையாய் விடுவார்களே. நமது நாஸ்திகவைரிமீரமாட்டாரோ.

இன்னும், உலகத்தார் உண்டென்பதனை இல்லை என்பவன் அலகையானல், உலகத்தார் இல்லை என்பதனை உண்டு என்பவன் அலகையாவானல்லவா? ஏகதேசம் ஒருவன் பலருக்கு மாருகச்சொல்வதனுலேயே இங்ஙனமாயின், இங்கிலாண்டு, ஸ்பெயின், போர்த்துகல், முதலியதேசங்களிலுள்ள பண்டிதர்பலரும், தேசம் 'இல்லை' 'இல்லை' என்றுகதற, உண்டு உண்டு யென்று அமெரிகாதேசத்தைக் கண்டுபிடித்த கொலம்பஸ் என்பவர் அலகையா ? மேற்படி பண்டிதர்கள் அலகையா ? புகைவண்டி மின்தபால் முதலிய பலயந்திர சூக்ஷிகள் உண்டென்பதை, சித்தத்திலும் நினைக்காமல் உலகத்தவர் வாளாவிருக்க, ஒவ்வோர் காலங்களில் ஏகதேசம் ஒவ்வொருவர் ஏற்பட்டு, உண்டு என்று திடங்கொண்டு, மனமுயற்சிசெய்து, அவற்றைக்கண்டுபிடித்த அவ்வொவ்வொருவர் அலகையா ? ஏனைய உலகத்தவர் அலகையா ? விவேகிகளே! தாமும் அலகையாய், உலகத்தவரையும் அலகையாக்கி நம்மையும் அலகையாக்கவந்தவர் நாஸ்திக வைரியா? நர வைரியா ? யோசியுங்கள் யோசியுங்கள்.

"கடவுளில்லையாயின், இல்லையென்று சந்தேகித்த நமக்கு சீவனமெப்படி ? என்கின்ருர். நாம் கடவுளில்லை என்று இவருக்குச் சொன்னேமா ? அப்படி கடவுளில்லையென்று சொன்னல் அது துணிபேயல்லாது சந்தேகமாகுமா ? நாம் சொல்லாத வார்த்தையை எமது வாயில் கொண்டுவந்து ஊட்டுவது இவருக்குத் தருமமா? நமது அகக்கருவிகளும் புறக்கருவிகளும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைச் செய்துவருவதுதான் நமக்கு சீவியம். சந்தேகித்த பொருள் தேகமா ? தேகியா? எனின், தேகி என்பது நமது கொள்கையின்படி பூதக்கலப்பாலுண்டாகிய குணமே என்பது நாஸ்திகவைரிக்குஞ் சம்மதமாயின், குணியில் நின்றுங் குணத்தைப் பிரிக்கப்படாதாதலாலும், அங்ஙனம் பிரிக்கப்படாததை விஞவழுவாகப்பிரித்துக் கேட்டமையாலும், அதற்கு விடைதேகமுமல்ல தேகியுமல்லவென்பதே. நமதுகொள்கை வைரிக்குச் சரிப்படாவிடின், தமது கொள்கையை நியாயவாயிலாய் நிலைநாட்டிவிடவேண்டியது கடமையாகவிருக்கின்றது.

" நும்மாலங்கீகரிக்கப்பட்ட பூதங்கள் நான்குஞ் சடமாதலால் அவற்றிற்கு ஒவ்வொன்றற்கேனுமில்லாத வறிவு அவை கலந்தபோதுண்டாமென்பது விந்தையாய் முடியும்" என்பதனுல் நாஸ்திகவைரி பூததத்துவசாத்திரத்திற் புலியெனத்தோன்றுகின்றது. இச்சாத்திரங்கள் இங்கிலீஷ் பாஷையில அச்சிட்டு, ஷாப்புகள் தோறும் விற்கின்றமையால் அவற்றை யிவர்பெற்று, ஓர்இங்கிலீஷ்கற்றமாணக்கனையடுத்து, கற்றுகொள்ளும்வரையில் இவருக்கு மேலையவிஷயம் விந்தையாகத்தான் முடியும். சுண்ணத்திற்கும் மஞ்சளிற்கும் தனித்தனி இல்லாத சிவப்புநிறமாகியகுணம், அவைகலந்தபோது உண்டாகவில்லையா ? தண்ணீர்க்கும் நெருப்பிற்கும் தனித்தனி இல்லாதவலிமை, அவைகலந்தபோது உண்டாகியல்லவா புகைவண்டியானது நூறுநூருய் தொடுக்கப்பட்டவண்டிகளையும், அவற்றில் ஏற்றப்பட்டமலைக்கல்களையும், மனிதர்களையும், இழுத்துவருகிறது. சருக்கரையை வாதசாத்திரமுறைப்படி பிரிக்குங்கால், அமிர்தமருத்து, விஷமருத்து தக்தமருத்து என்னும் மூன்றுவிதமாகின்றதே: இங்ஙனம் பிரிக்கப்பட்ட இம்மூன்றில் ஒன்றற்கேனுமில்லாத தித்திப்பாகியகுணம், இவை கலந்தொன்ருனபோது உண்டாகின்றதே, இதுவும் விந்தைதானே? அதிரசத்தை இவர் சாப்பிடும்போது, " சற்றேனும் சந்தில்லாத இந்த அப்பத்தை எப்படிசுட்டாரோ இதறகுள் தித்திப்பை எப்படி நுழைத்தாரோ" என்று ஆச்சரியப்படுவார்போலும். பூததத்துவசாத்திரங்களையும் பதார்த்த உணர்ச்சியையும் ஏககாலத்தில் இவருக்குச் சொன்னல் விளங்காவென்றே ஏகதேச உவமையாக சில திருஷ்டாந்தங்களைச் சொன்னேம்.

இதுபோன்ற நியாயங்களால்தேகத்திற்கு வேருய்ஓர்ஆன்மா உண்டென்று வைரிசொல்லியது பூர்வபக்ஷமாய்விட்டமைகாண்க. "கண்ணுக் கறியுந் தன்மையிருந்தும்சூரியனுதவியின்றி அறியாவாறுபோல." என்கின்ருர் (Optics) என்னும் திருஷ்டி சாத்திரம்தெரியாத இவருடன் தலைமுட்டுவதிற் பிரயோசனமில்லையாதலால், சூரியனுடைய ஒளியுதவி கண்ணுக்கு வேண்டுமென்பது அனுவசியகம் என்பதேபோதும். ஆயினமையின் " ஆன்மாவுக்கு " கடவுளுதவி வேண்டுவதில்லை, ஆகையால் இவரால் உத்தேசிக்கப்பட்ட கடவுள், உத்தேச அளவில் நிற்பதல்லாமல் நியாயத்திற்கு நிற்கக்காணேம்.

இனி நாஸ்திக வைரி நம்மைக் கேள்வி கேட்பதிற் பிரயோசனமில்லை ; ஏனெனில், அக்கேள்விகளுக்கு நமக்கு விடைதெரியா திருப்பினும், இவர்கொள்கை சித்தாந்தப்படமாட்டாது. நமது அறியாமையைஆதாரவாகக்கொண்டாஇவர்கொள்கையை நிலைநாட்டப்போகிருர் ? இவர் சித்தாந்தத்தை இலக்ஷணயுத்தமாப் நியாயஞ்சொல்லி நிலைநாட்டினுல்தான் நாஸ்திகபோதம்நிவிர்த்தியாகுமாதலால் அடியிற்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாராக—

ஐயாநாஸ்திகவைரியே !

(1) உமது கடவுளர்யாவர், உமது கடிதமுகத்தில் ' சிவமயக்' குறி இட்டமையால்சிவனு ?

(2) அவர் இலக்கணமென்னை ?

(3) ஆன்மாவென்பதெது ? அதன் இலக்கணமென்ன ?

(4) கடவுளர் எதைக்கொண்டு தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களைசிருஷ்டித்தார் ? ஏன் சிருஷ்டித்தார் ?

(5) தாங்கள் சைவராயின் எச்சைவர் ?—ED.

காட்சிப்பிரவசநம்.

திருமூலநாயனர் அருளிச்செய்த "உடற்கூறு தத்துவக் கட்டளையும்" நமது நண்பர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வே-துரைசுவாமி முதலியார்அவர்கள் இயற்றிய நாடிச்சுத்தியும் அஷ்டாங்கயோகமும் அடங்கியபுத்தகம் ஒன்றுவரப்பெற்ருேம். அஃது உயர்ந்தகாயிதத்தில் சிறந்த தமிழ்அக்ஷரங்களில் மிருந்தபிரயாசையோடு பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலடங்கியவிஷயம் சாதாரணமாய் இந்துக்கள் தத்துவக் கட்டளையென்றும் யோகசாத்திரமென்றும் வழங்கும் நூல்களிலேயுள்ள விஷயங்களேயாயினும், இதில் உள்ளஒழுங்குபாடு அவற்றில் கிடைப்பது அருமை. அவைகுருமுகமாயன்றிக் கற்றல் ஏலாது. இஃதோ சாதாரண தமிழ்நூற் பயிற்சியுள்ள வித்தியார்த்திகளும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வெள்ளிய தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்துபதிசாத்திர ஆராய்ச்சியிற்புகவிரும்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் இஃது பெருத்த ஓர் வழிகாட்டியாகும். யோக சாத்திர ஆராய்ச்சியாளருக்குமப்படியே.

வியவகாராதிகளில் மாந்தரெவரும் யாதொருவியாக்கியானமும் ரூபீகாரமும் இன்றிச் சந்தேக விபரீதமற ஒப்புக்கொள்ளும சாதனமெதுவோ அதுவேதத்துவமாம். இத்தத்துவத்தையும் ரூபிப்பான் வேண்டில் நியாயம் வரம்பிகந்து செல்வதோடு ரூபீகரித்தலும் ஏலாது. ஏலுமென்றுவெளிவருவார் இதனையே வேறுசொற்களால் மாற்றிச் சொல்வார்களேயன்றி யித்தத்துவத்தையே சாத்தியமாக்கி வேறுசாதனங்களைக் கொண்டுமுடிக்காரென்றுணர்க. "ஒன்றின்பாதி ஒன்றினும்சிறிது" என்னும்தத்துவத்தை யாரெங்ஙனம் ரூபிப்பர் ? இதனையே இங்கிலீஷ்தருக்கசாஸ்திரிகள் Axiom என்பார். ஆனல நமதுஇந்துதத்துவ சாத்திரிகள் தத்துவமென்பதிதனைமாத்திரமல்ல, ஏகதேசகியானவரம்பாய்த்தோன்றிய அநுமானுதிகளையும் தத்துவமென்பார். அநுமானுதிகள் ஒருவருக்குத் தோன்றியதுபோல் மற்றவருக்குத் தோன்ருதாதலால் அநுசாதனமாகாது. சாதனமாகாக்கால், தத்துவமுமாகாது.

ஆயினும் நமது இந்து தத்துவசாத்திரிகள் இவற்றையுந் தத்துவங்களெனக்கொண்டு பாராட்டி வருகின்றமையால் அவர்கள் நோக்கத்தையும் ஆாயவேண்டியவர்கள் மேலே கூறியபுத்தகத்தை வாங்கிவாசித்து எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இப்புத்தகத்தின்விலை பிரதிஒன்றுச்கு அ௸-ரு-பத்துக்கு-க-ம் இருபத்தைந்துக்கு ௬-ம் அதிகம் கொடுக்கப்படும். வேண்டியவர்கள் சென்னைபெத்துநாயக்கன் பேட்டை பிடாரியார்கோயில் வீதி 39-வது வீட்டில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வே-துரைசாமிமுதலியாரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மெய்யறிவு.

உ-ம் பாகம்.

ஆத்துமா அழிவில்லாததா ?

(183-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஆத்துமா[illegible]ரத்தைவிட்டு நீங்கினபிறகு மோட்சலோகத்தைச்சேர எந்தத்திசையைநோக்கிச்செல்லுகிறது, அந்தலோகம் எந்தத்திசையி லிருக்கிறது, என்று (Robert Cooper) ராபர்ட்டுகூப்பர் என்பவர் ஒருகேள்விபோட்டுக்கொண்டு எழுதுகிறதாவது — இந்தகேள்விக்கு நம்முடைய குருக்கள்மார்களும் ஆசாரியர்களும் மேல்நோக்கி விசும்புத்திசையைக் காட்டுவார்கள். பிரபஞ்சத்தை யொட்டிப்பார்க்கில், உண்மையிலே 'மேல்' என்பதும் 'கீழ்' என்பதுமில்லை. பூமி தன்னிடத்தில்தானே சுற்றுகிறசுற்றினுல்*நமக்குப் பகலில்மேலாகக்காண்பது இரவில் கீழாகஇருக்கிறது, இரவில்மே

* இந்த ஒருசுற்று இரவும்பகலுமாகிய ஒருநாள் ஆகிறது.

லாகக்காண்பது பகலில்கிழாகஇருக்கிறது. ஆகையால், ஆத்துமா பயணம் புறப்படுவதற்கு முன்னமே அப்போது இத்தனைமணியென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்; இல்லாவிட்டால், மேலுலகத்திற்குச் செல்லுகிற ஆத்துமா திசைதடுமாறி பாதாளலோகத்திற்குப் போய்விடலாம். ஏககாலத்திலே ஆஸ்திரோலியாதேசத்தில் சரீரத்தைவிட்டு வெளிப்பட்ட ஒருஆத்துமாவும் இங்கிலாந்துதேசத்தில் சரீரத்தை விட்டு வெளிபட்ட ஒருஆத்துமாவும், அததற்கு நேர்மேலாகத் தோற்றுகிறதை நோக்கி நேர்ஒழுங்காகச் செல்லுமாயின், அவை அதிகதூரம் செல்லச்செல்ல, குறித்தவிடத்திற் சேராமல், ஒன்றற்கொன்று தொலைதூரம் விலகிப்போய்விடுமே யல்லாமல், மோட்சவுலகம் அததற்கு நேரானரேகையில் இராதாகையால், அந்தமேலுலகத்திலே அவற்றில்எதுவாவது போய்ச்சேரப் போகிறதுமில்லை, அவைவேறேஇடத்தில் சந்திக்கப் போகிறதுமில்லை.

மேலும், குறித்தஇடத்திற்கு ஆத்துமா எப்போது போய்ச்சேரும்? (ஒருவருஷம்போதுமா) அது-உண்டாயிருக்கிற தூரத்திற்கும் செல்லுகிறவேகத்திற்கும் தக்கபடிமுடியும். மேலுலகம் முந்தியிருக்கிற நிலையான நட்சத்திரமவ்வளவு தூரமிருக்குமா? ஒருமணிநேரத்திற்கு (1000) ஆயிரம்மயல்விழுக்காடு பறந்தாலும். சோதிட்சாஸ்திரக் கணக்கின்படி அவ்விடம் போய்ச்சேர (7000) ஏழாயிரவருஷம் போதாதே! அப்படிப்போனாலும் அந்தஆத்துமா ஆகாயவழியில்குறுக்குநெடுக்காகச்செல்லுகிற வால்நட்சத்திரங்களில் எதினுடைய வாலினாலாகிலும் அடிபட்டுவிழாமல் தப்பித்துக் கொள்ளுமாயின் அருமைதான் என்கிறார். ஆத்துமாவைத்தூதர்கள்கொண்டுபோகிறபடியால், அந்தக் கஷ்டநிஷ்டூரம் அவர்களுதேயாகும்; அவர்களும் மேலுலகத்திலிருந்து வருவதற்கும் திரும்பி அவ்விடம் போய்ச்சேருவதற்கும், இடையில் திசைதடுமாற்றத்தை அறிந்து சுற்றிக்கொண்டு, வழியிலிருக்கிற தடைகளினாலே வளைந்துவளைந்து போவதற்கும், மேலேசொல்லிய 7000 - வருஷத்திற்கு இரட்டிப்பாக 14000 வருஷமாவது செல்லுமாக்கும். ஒருவேளை தூதர்கள் திசைதப்பிப்போவார்களாகில், நமதுகுருக்கள்மாரும் ஆசாரியர்களும் வழிகாட்டுவார்கள்போலும்!

ஆத்துமா அழிவில்லாதது என்றுசொல்லுகிறவர்கள் அதுஅறிவோடுங்கூடிய நித்தியவஸ்துவா யிருக்கிறதென்றும், அது இந்ததேகமல்லவென்றும், இந்ததேகம் அழிந்துபோயினும் நிலைத்து ஜீவித்திருக்கிறதென்றும் கூறுகிறார்கள். இப்படிச்சொல்வதினாலே ஆத்துமாவென்பது உயிரல்லவென்று ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகிறது; ஏனெனில், உயிரானது தேகம்வளருகையில் வளர்ந்து, முதிர்ச்சியடைகையில் முதிர்ந்து, தளர்ச்சியடைகையில் தளர்ந்துபோகிறது. பின்னும் ஆத்துமாவானது மனம்என்பதுதானா பார்ப்போம். மனம் உணருகிற உணர்ச்சியானது தேகத்திலுள்ள ஐம்பொறிகளின் வழியாய் உண்டாகிறது. ஆதலால் அவ்வுணர்ச்சிக்கு இந்தத்தேகமே காரணமாகும். அதனாலே ஆத்துமா மனம் அல்ல. ஆகவே, ஆத்துமாவை ஆவியென்று சொன்னாலும் ஒன்றும் விளங்காது. மதஸ்தர்கள் பின்னும் சொல்லுகிறதாவது - இந்தத்தேகம் பல (elements, எலிமென்ட்ஸ்) மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்கள் சேர்ந்தாயது.* அவற்றுள் (oxygen nitrogen, carbon,) ஆக்சிஜன், நைத்ரஜன், கார்பன் முதலியஒவ்வொரு மூலப்பிரகிருதிக்கும் தனித்தனி நினைக்குந் தன்மை யிலலாமையால், நினைப்பென்பது சடபதார்த்தத்தின் தொழிலல்ல, ஆத்துமாவின் தொழிலென்கிறார்கள். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக அவர்கள் சொல்லுவது—மஞ்சளையும் சுண்ணும்பையும் கலந்தால் அது செந்நிறமாகிறது, அந்தசெம்மை நூதனமா யேற்பட்டதல்ல, முன்னமேதானே இருக்கிறது. வேண்டுமானால் அந்தசெம்மைநிறத்தை மஞ்சளொடித்துப்பார்த்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம் ஆதலால், மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களின் சேர்க்கையாலுண்டானபதார்த்தத்திலுள்ள குணங்களில் ஒவ்வொன்றும் அந்த மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களிலிருந்தாலொழிய காணப்படாது. அதுபோலவே, என்னென்னசேர்ந்து தேகமுண்டாயிற்றோ அந்த ஒவ்வொரு மூலப்பிரகிருதிப்பொருளுக்கும் நினைக்குந்தன்மையுண்டா? இல்லாமையால நினைக்குந்தொழிலுக்கு வேறொன்று இருக்கவேண்டும், அதுதான் ஆத்துமா என்கிறார்கள். அப்படியாயின், ஆத்துமா என்கிற பதார்த்தத்தை எவர்களாவது தேகத்திலிருந்து வேறுபிரித்திருக்கிறார்களா? மேற்சொல்லிய ஆக்சிஜன் முதலியபொருள்களை புட்டியில் அடைத்துவிற்பதுபோல ஆத்துமா என்பதையும் புட்டியிலடைத்து விற்கிறார்களா? இதுநிற்க, மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்கள் சேர்ந்தான பதார்த்தத்திலுள்ளகுணங்கள் அதின் மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களிலெதற்காகிலும் இருக்கவேண்டுமென்பது வீண்: இவ்விஷயத்தை (Chemistry) ரசாயனசாஸ்திரத்தைத் தன்பாடமாக எடுத்துக்கொண்டு, (Middle School Examination) மிடில்ஸ்கூல் எக்ஜாமினேஷனுக்குப்போகிற சிறுவனைக்கேட்டாலும் நன்றாய் விளங்கும். ஆக்சிஜன், ஹைட்ரஜன்என்னும் இரண்டுவாயுக்கள் சேர்ந்தானதுதண்ணீர். தண்ணீர் கண்ணுக்குப் புலப்படும், அதில் தக்கையைப்போட்டால் மிதக்கும். இந்த வாயுக்களில் எதற்காவது கண்ணுக்குப்புலப்படுமதன்மை இருக்கிறதா? அவற்றிலெதிலாவது தக்கையைப்போட்டால் மிதக்குமா? சர்க்கரையின்குணம் தித்திப்பு. இது கார்பன், ஆக்சிஜன், ஹைட்ரஜன் என்னும் மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களாலாயது. இந்தஒவ்வொருபொருளுக்கும் தித்திப்பென்பதுஇல்லவேயில்லை, இவற்றின் சேர்க்கையாலான சர்க்கரைக்குத்தித்திப்பு எப்படிவந்தது? அந்தச்சேர்க்கையால் தித்திப்புகுணம் உண்டானதாகத் தெரியவில்லையா? நண்பர்களே, இதை நீங்களே தெளிவாய்க் கண்டறிந்து கொள்ளலாம்.* அன்றியும், ஆக்சிஜன் ஹைட்ரஜன் சேர்ந்துதண்ணீரானபோது அந்தஇரண்டுவாயுக்களையும் அவற்றினாலாகிய தண்ணீரையும் எடைபோட்டுப்பார்த்தால் சரிசமானமாகவே இருக்கும். சர்க்கரையும் அப்படித்தான். அதுபோலதேகத்தின்மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களையெல்லாம் எடைபோட்டுப்பார்த்தால், மிகுதியா யிருக்கவேண்டியதாகிய ஆத்துமாவின் எடைஎன்ன?

* நம்மவர்கள் - தேகத்தை பிர்திவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் ஐந்துபூதங்களாலாயது என்பார்கள். ஐரோப்பியர்கள் பூதங்களுக்கு எலிமெண்ட்ஸ் என்று சொல்வதுண்டு. ஆயினும், தனித்தனி மூலபதார்த்தமாகிய (hydrogen oxygen) ஹைட்ரஜன், ஆச்சிஜன், என்னும் இரண்டுவித வாயுகசள் சேர்ந்தானது தண்ணீர். அப்படியான தண்ணீரை நாம் அப்புவாகியஒருபூதமென்கிறோம். இப்படியாக நாம் பிரிதிவிஎன்று சொல்லுகிற மண்ணாகிய பூதத்தில் அநேகஎலிமெண்ட்ஸ் சேர்ந்திருக்கின்றன. உலகத்திலே இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறஎலிமெண்ட்ஸ் 67. இவற்றிற்கு ஐரோப்பாசாஸ்திரிகள் எலிமெண்ட்ஸ் என்கிறவார்த்தையையே உரித்தாக்கிக்கொண்டார்கள். ஆயினும், நமது பூதமென்பதற்கும் எலிமெண்ட்ஸ் என்பதற்கும் வித்தியாசம தெரியும்படி எலிமெண்ட்ஸ் என்பதற்கு மூலப்பிரகிருதிப் பொருள்களெனப் பெயர்வைத்துக்கொண்டேன்.

* மூலப்பிரகிருதிப்பொருள்களின் சேர்க்கையாலான பதார்த்தத்தின்குணம் அந்தப்பொருள்களிலெதிலாவது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்காமல் புகுந்து மறைந்திருந்து அப்படி சேர்க்கையாகும்போது விளங்குமென்று சொல்வாருமுண்டு. அந்த நியாயம் எதிரிக்கு முள்ளதாகையால், மூலப்பிரகிருதிப் பொருள்களிலெதிலாவது அறிவு என்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்காமல் புகுந்து மறைந்திருந்து அவற்றின் சேர்க்கையால் உண்டாகும் மூளையாகிய உறுப்பில் விளங்குமென்று சொல்வதற்கு அந்த நியாயமே போதும். ஆத்துமாவென்னும் ஒரு விசித்திரப்பொருளை நுழைக்கவேண்டிய அவசியமே யில்லை.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Davaraja Moodelly Street,—Madras.